

ಕುಳಿತು ನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೆಂಗಸರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅವರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಯಾವುದೇ ಸೀಟು ಹೆಂಗಸರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸಿಗದೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಗಂಡಸರ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಅಂದೂ ಕೂಡ ಸೀಟು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋದೆ. ಹೆಂಗಸರು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕೆಲವು ಸೀಟುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳು ಸೀಟಿನ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಮಲಗಿದ್ದರು. ಒಂದು ಕಡೆ ಎಡಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎರಡು ಸೀಟಿನ ಆಸನದಲ್ಲಿ ನನಗಿಂತ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವರಾದ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ತುಂಬು ತೋಳಿನ ನಸುಗೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಅಂಗಿ, ಕರಿಯ ಪ್ಯಾಂಟು ಧರಿಸಿ ಇನ್‌ಶರ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂಭಾವಿತರಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದರು. ಅವರು ಕಿಟಕಿಯತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಅತ್ತ ಒರಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರ ಮುಖದ ದರ್ಶನ ನನಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕುಳಿತು ನನ್ನ ವ್ಯಾನಿಟಿ ಬ್ಯಾಗನ್ನು ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಲೆಯನ್ನು ಸೀಟಿನ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಆನಿಸಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿದ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಯುವಕ ಪೂಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸುಗಂಧದ ನವಿರಾದ ವಾಸನೆ ಮೂಗಿಗೆ ಬಡಿದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಹ್ಲಾದವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲೇ ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರಿದೆ.

ಒಸು ಒಂದು ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಜೋರಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಜೋಲಿ ಹೊಡೆದಂತಾಗಿ ನನಗೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಯುವಕನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಒರಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದೆ. ಮುಜುಗರದ ಜೊತೆಗೆ ತುಸು ನಾಚಿಕೆಯೂ ಆಯಿತು. ತಕ್ಷಣವೇ ತಲೆಯನ್ನು ಅವರ ಭುಜದಿಂದ ತೆಗೆದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಸಾರಿ ಸಾರ್.. ಎಂದು ಕ್ಷಮೆ ಕೋರಿದೆ. ಅವರು ಏನೊಂದೂ ಮಾತನಾಡದೆ ನನ್ನೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಮುಗುಳ್ಳುಕು ಮತ್ತೆ ಕಿಟಕಿಯ ಹೊರಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತರು.

ನನಗೆ ಅವರ ವರ್ತನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತುಸು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಯೌವನದ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಆಗ ನನಗೆ ನಾನು ಸುಂದರಿ ಎನ್ನುವ ಕೊಂಚ ಜಂಭವಂತೂ ಇತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ, ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹೋದರೂ ಬರೀ ಹುಡುಗರೇ ಅಲ್ಲದೆ ಹುಡುಗಿಯರೂ ನನ್ನನ್ನೊಮ್ಮೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿ (ನನ್ನ ಅಪ್ಪನ ತಾಯಿ)ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸುಂದರವಾದ ಹೆಣ್ಣಾಗಿದ್ದಳಂತೆ. ಅವಳು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದಂತೆ. ನನ್ನದು ಅವಳ ಪ್ರತಿರೂಪವಂತೆ. ಹೀಗೆಂದು ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ನನಗೆ ಆಗಾಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಸಣ್ಣವಳಾಗಿದ್ದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಅವ್ವನೇ ಹುಟ್ಟಿಬಂದಿದ್ದಾಳೆ.. ಎಂದು ಮುದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದರೂ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಯುವಕ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡದೂ ಆಡದೆ ನನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆನೋ ಎನ್ನುವ ಸಣ್ಣ ಅಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಆಗಲೇ ಮದುವೆಯಾಗಿರಬಹುದೇನೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನವೂ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ನಾನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವರನ್ನು ಎಂದೂ ನಾನಾಗಿಯೇ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅವರು ನೂರು ಮಾತನಾಡಿ ನನ್ನ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆದಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ನಾನು ಬಸ್ಸಿನ ಪ್ರಯಾಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಸೀಟಿಗೊರಗಿ ನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದವರನ್ನು ನಾನೇ

ಮಾತಿಗೆಳೆದದ್ದು ಯಾಕೆಂದು ನನಗೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮೊಟಕಾಗಿಯೇ ಉತ್ತರಿಸಿ ಕಿಟಕಿಯತ್ತ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವರನ್ನೊಮ್ಮೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದೆ.

ಎಣ್ಣೆಗೆಂಪಿನ ಬಣ್ಣದ ಒರಟಾದ ಕೋಲು ಮುಖ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನೀಳವಾದ ಮೂಗು. ಮೀನಿನಂತಹ ಕಣ್ಣುಗಳು. ಮೇಲ್ನುಟಿಯ ಮೇಲೆ ಮೂಡಿದ್ದ ಸಣ್ಣಗಿನ ಕಪ್ಪಾದ ಮೀಸೆ. ಕೋಲು ಮುಖದ ಕೆಳಗಿದ್ದ ಗದ್ದದೊಳಗೆ ಸಣ್ಣಗಿನ ತಗ್ಗು..! ಒಪ್ಪವಾಗಿ ಎಡಕ್ಕೆ ಕ್ರಾಪು ತೆಗೆದು ಬಾಚಿದ ತಲೆಗೂದಲು. ವಿಶಾಲವಾದ ಎದೆಯ ಹರವಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ಅಂಗಿಯ ಮೇಲಿನ ಗುಂಡಿಯಾಚೆಗೆ ಇಣುಕುತ್ತಿದ್ದ ದಟ್ಟ ಕಪ್ಪುಕೂದಲ ರಾಶಿ!

ನನ್ನ ಅಪ್ಪನಿಗೂ ಎದೆಯ ತುಂಬಾ ದಟ್ಟಕೂದಲಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದೇ ಒಂದು ನಡುಮನೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಅಡುಗೆ ಕೋಣೆ ಅಷ್ಟೇ. ನಾನು ಚಿಕ್ಕವಳಿದ್ದಾಗ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು ಅಪ್ಪ ಮತ್ತು ಅಮ್ಮನ ನಡುವೆ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗಲಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಅವರ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖವಿಟ್ಟು ಮಲಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಅತ್ತ ಸರಿಸಿ ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವಳು ಉಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದ ಸೀರೆ ಮತ್ತು ತೊಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದ ರವಿಕೆಗಳು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅಸ್ವಸ್ವವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ನನಗೆ ಆಗಲಲ್ಲಾ ಅದು ಯಾಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೇ ಅಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ತೂರಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಎಂಟನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮೈನೆರೆದೆ. ಅಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಸೀರೆಯ ಶುಭ್ರವಾದ ಬಟ್ಟೆಯೊಂದನ್ನು ಕತ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಮಡಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಳು. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಅಮ್ಮ ಇನ್ನು ನೀನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಮಲಗಬಾರದು.. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಕೊಂಡು ಮಲಗಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಿದಳು. ಹಾಗೆಯೇ ನಾನು ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನಿಂದ ತುಸುವೇ ದೂರದಲ್ಲಿ ಜಾವೆ ಹಾಸಿಕೊಂಡು ಅತ್ತ ತಿರುಗಿ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದೆ.

ನನಗೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಯುವಕನ ಎದೆಯ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲ ರಾಶಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ನಾನು ಚಿಕ್ಕವಳಿದ್ದಾಗ ನೋಡಿದ್ದ ನನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಎದೆಯೇ ನೆನಪಾಯಿತು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಯಾವ ಹುಡುಗನ ಅಥವಾ ಪುರುಷನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಆಸಕ್ತಿ ತಳೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಕರ್ಷಿತಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದು ನನಗೇ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನಾನು ಪರವಶಳಾಗಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಒಂದಷ್ಟು ಅವರ ಬಗ್ಗೆನಿ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ. ಅವರು ಮದುವೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನೂ ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅವರು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಗಾಂಭೀರ್ಯವಿತ್ತು. ಘನತೆಯಿತ್ತು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿತ್ತು. ಪಾರದರ್ಶಕತನವಿತ್ತು. ಅವರ ಪರಿಚಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಕುರುಹಾಗಿ ಬಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಳಿಯುವಾಗ ಅವರ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡೊಂದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡೆ. ಒಸು ಇಳಿದು ಅವರತ್ತ ಕೈಬೀಸಿದರೂ ಅವರು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೀಡದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ತುಸು ನಿರಾಸೆಯಾದರೂ ಅವರು ತುಸು ಗಂಭೀರದ ಮನುಷ್ಯನೇ.. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಮುಂದಿನ ವಾರ ಸಿಗುತ್ತಾರೆಲ್ಲಾ.. ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ನಿರಾಳವಾಯಿತು.

ಒಸು ಇಳಿದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿರುವಂತೆಯೇ ಭಾಸವಾಗಿ ನನ್ನ ಮೈಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಎಂತಹುದೋ ವರ್ಣಿಸಲಾರದ ರೋಮಾಂಚನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನನಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ನಾನು ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ನನ್ನ ಆತ್ಮಿಯ ಗೆಳತಿ ಸೀತೆ ಸಂತಸ ತುಂಬಿದ ಮುಖವನ್ನು ಕಂಡು 'ಏನೇ ರಾಜಕುಮಾರಿ.. ಮುಖವೆಲ್ಲಾ ಅರಳಿದ ಕೆಂಪು ಗುಲಾಬಿ ಹೂವಿನಂತೆ ಕೆಂಪು ಕೆಂಪಾಗಿದೆಯಲ್ಲೇ.. ಏನಮ್ಮಾ ಸಮಾಚಾರ..' ಎಂದು ಕಣ್ಣುಮಿಟುಕಿಸಿ ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಳು.

ಸೀತೆಯ ಗೆಳೆತನ
ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ತುಂಬಾ ನನ್ನಂತಹ ನೂರಾರು ಹುಡುಗಿಯರೇ

ಲೇಸು-ಲಾಸು

ಮಾತು ಮಾತು ಮಾತಿಗಿಂತ
ಮೌನ ಮೌನ ಮೌನ ಲೇಸು
ಎಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರೆ
ಮೊಬೈಲ್ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೆ ಲಾಸು!

★ ಸು. ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ

ಈಶ್ವರ